

ולבדל כל האבירים באותו מקום שיצאו מפניהם, שהוא היכל הפנימי, להחזר דברים למקומם לעקר ויסוד ושרש שלהם, עד המקומות ההוא של שרש הבירית. ול��ופו אלו שמי אותיות אהירותו ליחד ולחרביק י' בה'. אותן היה סוד הבירית הקדוש. ואות ה' הגו היא היכל, מקום גנייה של סוד הבירית הקדוש הגו, שהוא י'. ואף על גב שבארנו שהוא ר' בשניתה אבל, הסוד שלו ליחסם כאחד.

אחד - ליחד ממש ומעלתה הפל באחד, ולהקלות רצון להתקשר הפל (מפתחה למעלתה) בקשר אחד. להעלות רצונו ביראה ואהבה למעלתה למעלתה עד אין סוף, ולא ישאיר רצון מפל אותו דרגות ואבירים, אלא בכלם יעלת רצונו להשיגם, ושיהיו כלם קשור אחד באין סוף.

וזה חידור של רב המנונא סבא שלמד מאביו, ואביו מרבו, עד פיו של אליהו, ויפה הוא, והוא יחד בתקון. ואף על גב שענו בארנו את זה בכמה סודות, כל הטסודות עולים לאחד. אבל הסוד הנה מצאנו בספרו, ויפה הוא, והוא יחד בתקון. והרי אנו ביחוד של סוד אחר העננו דברים, והוא יפה, והיחוד כראוי וכך הוא. אבל היחוד הנה יחד בתקון, וזהו יחדו של רב המנונא סבא.

ועוד היה אומר, מי שרצונו להכליל את כל סודות היחוד ברכר אחד יותר יפה. וכך אמרים באחד, לעלות רצונו ממעלה למטה, ומפתחה למטה, להיות הכל אחד. אבל בסוד זה יהי'ה, סימן (בעלמא) הוא לך.

למהו כלא חד. אבל ברזא דא יהי'ה, סימנא (בעלמא) יהיה להאי.

ולאכליה כל שייפין בההוא אחר דנפקו מגיה, דאייהו היכל א' פנימה, לאתבא מלין לאתריהון, לעקריא ויסודא ושרשא דילחון, עד ההוא אחר דשרשא הבירית.

ולבדת אינון תריון אתווון אתרניון (אייהו י') ליחדא ולאתבקא י' בה'. י' אייהו רזא דברית קדיישא. והאי ה' אייהו היכל, אחר גנייזו דהאי רזא דברית קדיישא דאייהו י'. ואף על גב דאוקימנא דאייהו ר' תנינא. אבל

י', רזא דיליה ליחדא לוון בחדר. אחד, ליחדא מפטון ולעילא, פלא בחדר, ולסלקא רעوتא לאתקשרא כלא (מתהא לעילא) בקשורה חד. לסלקא רעוטיה בדחליו ורוחימו לעילא לעילא עד אין סוף ולא ישתקב רעוטא מפל אינון דרגין ושיפין, אלא בכלחו יסתלק רעוטיה לאדרבקא לוון, ולמחיי כלא קשורא חד באין סוף.

וזא הוא יהודא דרב המנונא סבא, דאוליף מאבוי, ואבוי מרבייה, עד פומא דאליהו, ושפיר איהו, ויחודה בתקונא. ואף על גב דאנן אוקימנא להאי בכמה רזין, בלהו רזין, סלקין לחדר. אבל רזא דא אשכחנא בספריה, ושפיר איהו, ויחודה בתקונא. וזה אנן ביחודה דרזא אחרא אתרנה מלין, ואיהו שפיר, ויחודה כדקה חי זכי הוא. אבל יהודה דא, יהודה בתקונא, ודא איהו יהודא דרב המנונא סבא.

וთה הוה אמר, מאן דרעותיה לאכליה כל רזין דיחודה במלה דאחד שפיר טפי. ולהבי אנן מארכיבין באחד, לסלקא רעוטיה מעילא לתפא, ומ�파 לעילא, למחיי כלא חד. אבל ברזא דא יהי'ה, סימנא (בעלמא) יהיה להאי.